

Bodarz jednozębny dwuramienny

NUMER INWENTARZA:

CMM/OR/698/1

TYTUŁ:

Bodarz jednozębny dwuramienny

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

przełom XIX i XX wieku

TYP OBIEKTU:

przyrząd

RODZAJ:

etnografia

DŁUGOŚĆ:

470 mm

SZEROKOŚĆ:

145 mm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

MIEJSCE POWSTANIA:

nieznane

MIEJSCE POZYSKANIA:

Hel, Polska

MATERIAŁ:

żelazo

TECHNIKA:

kucie, nitowanie

MAT. I TECH. OPISOWO:

Ramiona i obejma dla trzonka wykute z jednego kawałka żelaza. Do tego przynitowana między ramionami, w centrum, iglica żelazna.

DZIAŁ:

Oddział Muzeum Rybołówstwa

DARCZYŃCA:

Jan Golusiński (zam. Hel)

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Bodarz (kasz. buejderz) jednozębny dwuramienny jest rodzajem ości jednozębnej, która posiada dwa ramiona zagarniające rybę na

centralnie osadzony kołec. Część metalową osadzano na długim drzewcu drewnianym. Używany był w trakcie morskich, zwłaszcza jesiennych i zimowych połowów do kłucia węgorzy na wybrzeżu kaszubskim. W tym rejonie narzędzie tego typu znane było już prawdopodobnie ok. XV-XVIII w. W Polsce zasięg tego narzędzia obejmuje całe wybrzeże morskie od Braniewa do Szczecina włącznie. Używano go zarówno na Zalewie, jak i na Mierzei Wiślanej, a także na jeziorach pomorskich (Żarnowieckie, Łebsko, Gardno, Lubieszewo). Zarejestrowano je również na Rugii.

BIBLIOGRAFIA:

Maria Znamierowska-Prüfferowa, Rybackie narzędzia kolne w Polsce i w krajach sąsiednich, Toruń 1957; karta katalogu naukowego muzealiów etnograficznych, autor: Teresa Klim; KZ-7/79

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

POLITYKA PRYWATNOŚCI